

[Hans Pinstrup.]

Om Lovforslaget som Helhed ønsker jeg yderligere at sige, at af samtlige Love, gennemført under Krigen, har ingen været saa indgribende over for noget Erhverv, som Kornloven er over for Landbruget. Landbruget er det eneste Erhverv, der har maattet tvangsaflevere sine Produktionsmidler og som Følge heraf foretage dybtgaaende driftsmæssige Ændringer. Man har bøjet sig for Nødvendigheden, Befolkningens Ernæring med Brød og Gryn blev sikret, og igennem driftsmæssige Ændringer opnaaede man en Produktion, der sikrede Befolkningens Forbrug af Smør, Fedt, Kød m. v. samt gennem Eksport Raastoffer til Landet.

Landbrugets Tvangsaflevering af Korn er nu paa syvende Aar foreslaaet til uændrede Priser. Samtidig er der igennem disse Aar sket en saa stor Stigning i Landbrugets Omkostningsniveau, at de i Dag fastsatte Priser for Afleveringskorn utvivlsomt ligger under Produktionsprisen. Landbrugets Omkostninger var i 1944—45 de hidtil højeste i dansk Landbrug og med fortsat stigende Tendens, en Udvikling, der bevirker, at Bristepunktet er naaet, saafremt Landbrugsproduktionen skal fortsættes paa det hidtidige Grundlag. En eventuel lille Høst — og det kan det meget let blive — til at fordele Landbrugets store faste Omkostninger paa vil betyde en Katastrofe for Landbrugsproduktionen. Naar samtlige Landbrugsorganisationer har undladt at rejse Krav om Prisforhøjelse paa det afleveringspligtige Korn, maa denne Holdning ses ud fra en samfundsøkonomisk Bedømmelse af, hvor uholdbar og hvor alvorlig den Situation, Landbruget befinder sig i, er, idet Lønninger og Omkostninger stiger og stiger langt ud over, hvad Priserne for vore Eksportvarer betinger.

Ingen maa bilde sig ind, at man kan gennemføre Lønforhøjelser i Byerhvervene, uden at det ogsaa forgrener sig ud i Landbruget og naturnødvendigt medfører højere Priser paa Landbrugsprodukterne. Som andre Erhverv i Priserne for deres Produkter inkluderer alle Produktionsomkostningerne, maa Landbruget naturligvis ogsaa gøre det. Derfor, jo højere Løn- og Omkostningsniveau, des højere Priser ogsaa paa Landbrugets Produkter. Det, man finder rimeligt og naturligt for alle andre Erhvervsfore-

tagender, maa ogsaa gælde Landbrugsbedrifterne. Vi bevæger os i Dag i den onde Cirkel, hvor Løn- og Omkostningsniveauet undergraver Erhvervslivets Rentabilitet, og hvor stigende Lønninger og Omkostninger vil efterfølges af stigende Leveomkostninger og højere Prisniveau.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget om en Kornordning for Høstaaret 1946—47 til en velvillig og hurtig Behandling.

Jeg ønsker sluttelig meget stærkt at understrege, at Linien med, at Landbruget selv bærer alle de øgede Omkostninger ved Produktionen, kan ikke fortsættes, saadan som det sker ved Prisansættelsen i denne Lov, og som det for nylig er sket ved Prisansættelsen for Kartofler til Sprit og Kartoffelmelsproduktionen, i sidste Tilfælde uanset Det landøkonomiske Driftsbureaus Opgørelse af, at det har kostet ca. 1½ Kr. mere at producere 1 Td. Kartofler i 1945 end i 1944. Enten maa der ydes fuldt Vederlag for de stigende Driftsomkostninger, eller ogsaa maa Bevægelsen i den onde Cirkel standses. I modsat Fald har Landbruget kun een Vej at gaa, at overgaa til ekstensiv Drift, og jeg henviser i denne Forbindelse til Statistisk Departements Beretninger pr. Januar i Aar.

Victor Larsen: Naar Kornloven nu for syvende Gang kan forelægges med Tilslutning fra de forskellige Landbrugsorganisationer, Tolvmandsforeningerne, Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne, er dette et stærkt Bevis paa, at Landbrugets forskellige Størelsesgrupper meget vel kan tale sig til Rette om Tingene og gøre det Aar efter Aar, naar det er alvorlige Samfundshensyn, der gør sig gældende. Talen om, at Landbruget altid er uenigt og i hvert Tilfælde kun er enigt, naar det gælder om at skære en Rem af den øvrige Befolknings Hud, maa nok ophøre her.

Og saa er Sagen jo den, at Kornloven er en meget haard Landbrugslov. Den er haard, fordi Kravet om Aflevering af Raastoffet, Kornet, som man skulde bruge i sin Bedrift, betyder et Tab pengemæssigt set. Men den er samtidig et voldsomt Indgreb i de kornafleverende Landbrugs Dispositionsret. Dette gælder naturligvis navnlig for de større og største Gaarde, hvor Afleveringen